

Saradnja Lokalnog saveta za bezbednost i policije u zajednici kao dobar model za lokalizaciju akcija za legalizaciju oružja u Zemunu

Filip Stojanović i Jelena Šapić

REZIME

Građani Zemuna smatraju vršnjačko nasilje, siromaštvo, rast nejednakosti i narušenu životnu sredinu ključnim rizicima po ljudsku bezbednost u svojoj opštini. Kao najugroženije društvene grupe prepoznati su mladi i romska populacija. Rasprostranjenost oružja dovodi se u vezu sa raspadom Jugoslavije, početkom 90-tih, kada je u Zemun došao veliki broj interno raseljenih i izbeglih lica i krajem 90-tih kada je u obodnim opštinama delovalo nekoliko velikih kriminalnih grupa. Iako građani smatraju da su, opšte uzev, bezbedni, nalazi istraživanja pokazuju da se rasprostranjenost vatrenog oružja vidi kao ozbiljan problem bezbednosti zajedice. Nacionalne kampanje za legalizaciju oružja nisu dovoljno vidljive niti efikasne jer je poverenje u institucije sistema na niskom nivou, te građani smatraju da bi lokalizacija kampanja i uključivanje velikog broja aktera u zajednici dalo veće efekte. S obzirom na dobru saradnju Lokalnog saveta za bezbednost i MUP na sličnim akcijama za preventivno delovanje, ova praksa mogla bi biti primenjena i na promovisanje legalizacije nelegalnog oružja i sprečavanje zloupotrebe legalnog oružja. Dobru priliku da se nalazi i preporuke ovog istraživanja uključe u lokalni bezbednosni okvir opštine Zemun predstavlja izrada strateškog okvira delovanja Lokalnog saveta za bezbednost, koja je u toku.

Istraživanje je deo projekta „Građani na straži: Učešće javnosti i lokalizacija sektora bezbednosti“ koji Centar za istraživanje javnih politika realizuje uz podršku Odeljenja za demokratizaciju pri Misiji OEBS-a u Srbiji. Projekat je sproveden u tri lokalne zajednice – u Nišu, Zemunu i Mladenovcu, sa ciljem ispitivanja mogućnosti lokalizacije kampanja za legalizovanje i predaju vatrenog oružja u Srbiji. Takođe, cilj je bio da se identifikuju mogućnosti lokalnih zajednica za učešće u kampanjama. Ovaj projekat se oslanja na dugogodišnja istraživanja Centra o uticaju lakog i malokalibarskog oružja na ljudsku bezbednost („Rodno zasnovano nasilje i zloupotreba oružja“ (2017)), „Posedovanje vatrenog oružja i ljudska bezbednost: Da li nas oružje štiti ili plaši“ (2016), „Oružje na meti“ (2014)).

UVOD

Tokom i po završetku građanskog rata u Jugoslaviji, veliki broj izbeglih iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine i sa Kosova i Metohije došao je u Srbiju. Početkom 2000-tih, u Zemunu je registrovano oko 30.000 izbeglih i interno raseljenih lica. Prema poslednjim podacima iz 2014. godine kroz procese integracije taj broj je smanjen na 2.639 osoba.¹ Krajem 90-tih godina prošlog veka, Zemun je takođe bio poznat po delovanju organizovanih kriminalnih grupa, tzv. zemunskog i surčinskog klana čiji su pripadnici osumnjičeni i procesuirani za najteža krivična dela. Dolazak velikog broja ljudi iz ratom zahvaćenih područja i dugogodišnje delovanje kriminalnih grupa umnogome su uticali na rasprostranjenost vatrenog oružja² u ilegalnom posedu.

Opština Zemun je 2015. godine formirala Lokalni savet za bezbednost (LSB) kao savetodavno i stručno telo čiji je cilj doprinos i unapređenje bezbednosti građana ove opštine. Kao bezbednosni izazovi registrovani su vršnjačko nasilje, siromaštvo i nezaposlenost u opštoj i posebno romskoj populaciji, diskriminacija romske populacije i ugrožena životna sredina. Savet je postao operativan tek 2017. godine i tek treba da razvije precizan strateški okvir delovanja.

U fokusu ovog predloga javne politike je ispitivanje mogućnosti uključivanja lokalnih mehanizama, poput LSB, udruženja građana, organizacija civilnog društva, medija i drugih aktera, u promocije kampanja za legalizaciju oružja i podizanja svesti o rizicima od vatrenog oružja u saradnji i koordinaciji sa Ministarstvom unutrašnjih poslova (MUP) kroz rad policije u zajednici.³

Preporuke izložene u ovom predlogu javne politike nastale su na osnovu kvalitativnog istraživanja sprovedenog tokom oktobra i novembra 2017. godine u Beogradu i Zemunu. U istraživanju su korišćene tehnike fokus grupe, dubinski i ekspertski intervju u cilju sticanja dubljeg uvida u stavove građana⁴ i eksperata iz Zemuna o bezbednosnim problemima ove opštine i o problemu rasprostranjenosti ilegalnog vatrenog oružja. Ovi nalazi dopunjeni su analizom dostupne sekundarne građe. Fokus grupa sa građanima Zemuna (uku-

1 Lokalni akcioni plan za unapređenje položaja izbeglih, interno raseljenih lica i povratnika po sporazumu o readmisiji u gradskoj opštini Zemun za period 2015-2019. godine – dostupno na: <http://bit.ly/2jW2zXr> (pristupljeno 12.11.2017.).

2 Pojmovi vatreno oružje, oružje i lako i malokalibarsko oružje se koriste kao sinonimi u tekstu.

3 Koncept policije u zajednici promovise ideju o većem učešću zajednice i građana u policijskom delovanju kao savremeni pristup bezbednosti građana, društva i države. Policija u zajednici podrazumeva podizanje nivoa svesti, profesionalne kulture i rada policije kroz proaktivno delovanje i iskazivanje interesovanja za bezbednost zajednica i uvažavanje stavova građana o bezbednosti.

4 Svi pojmovi u ovom tekstu odnose se podjednako na osobe ženskog i muškog pola.

pno sedmero učesnika) organizovana je u novembru 2017. godine. Tokom oktobra i novembra 2017. sprovedeno je još četiri intervjua. Tri ekspertska intervjua održana su sa predstavnicima Lokalnog saveta za bezbednost (dva predstavnika), sa članom Streljačkog saveza Srbije i sa predstavnikom Kancelarije za mlade opštine Zemun. Jedan dubinski intervju organizovan je sa predstavnikom krajiškog Udruženja za razvoj poljoprivrede u Dalmaciji. Takođe je analizirana i dostupna sekundarna građa, kao što su podaci MUP-a o rasprostranjenosti vatrenog oružja i broju predatog i legalizovanog oružja, zatim strateški dokumenti opštine Zemun – Lokalni akcioni plan za mlade, Lokalni akcioni plan za izbegla i interno raseljena lica i Lokalni akcioni plan za zapošljavanje, kao i dostupna statistička građa Republičkog zavoda za statistiku i postojeća istraživanja o problemu rasprostranjenosti vatrenog oružja. Osnovna pitanja o kojima smo razgovarali sa sagovornicima odnosila su se na bezbednosne probleme u Zemunu; da li je, zašto i kojoj meri je vatreno oružje rasprostranjeno u Zemunu; koji su motivi za posedovanje oružja među građanima; kako poboljšati kampanje za legalizaciju oružja i kampanje o podizanju svesti o savesnom korišćenju vatrenog oružja.

Ovaj predlog javne politike je organizovan u tri tematske celine. U prvom delu prikazan je lokalni bezbednosni kontekst posmatran iz ugla učesnika istraživanja. Drugi deo odnosi se na sagledavanje uzroka i motiva rasprostranjenosti posedovanja vatrenog oružja kod građana u Zemunu. U trećoj, ujedno i poslednjoj oblasti, razmatramo mogućnosti za lokalizaciju kampanja za legalizaciju oružja i podizanje bezbednosne kulture korišćenja oružja u Zemunu.

Imajući u vidu da je Lokalni savet za bezbednost održao samo jednu sednicu, da još uvek nije izradio precizan strateški okvir delovanja, kao akcioni plan koji bi pratio strategiju, nalazi ovog predloga trebalo bi da posluže kao smernice za uključivanje problema vatrenog oružja u lokalni strateški bezbednosni okvir opštine Zemun – u pogledu lokalizacije kampanja za predaju i legalizaciju vatrenog oružja i edukacije i podizanja svesti o rizicima od vatrenog oružja.

PERCEPCIJA BEZBEDNOSTI GRAĐANA ZEMUNA

Vršnjačko nasilje, siromaštvo, rast nejednakosti i nezaposlenost podstiču netoleranciju među građanima, posebno prema nacionalnim manjinama, i predstavljaju okidač za agresivno ponašanje, smatraju građani Zemuna. Uz ove pretnje, građani su prepoznali i degradaciju životne sredine kao **glavne bezbednosne probleme Zemuna**. Ipak, većina učesnika istraživanja u Zemunu ističe da se oseća bezbedno.

Građani smatraju da su opaženi bezbednosni rizici posebno izraženi u naseljima Altina, Busije i Plavi horizonti koja imaju nerazvijenu infrastrukturu i veću koncentraciju izbeglih i raseljenih lica koja su u teškom socio-ekonomskom položaju. Ipak, građani smatraju da je, izuzev ekstremnih navijačkih grupa, nasleđe 90-tih iza njih i da Zemun nije nebezbedna sredina. Ovakvi stereotipi, smatraju, dovode do negativnog etiketiranja ovog dela Beograda.

Učesnici fokus grupe identifikovali su Rome i mlade kao **najugroženije društvene grupe u Zemunu**. Pretnje po romsku populaciju nisu primarno vezane za ugrožavanje fizičke bezbednosti, već za njihov težak ekonomski položaj i za diskriminaciju.⁵ Takođe, učesnici istraživanja ističu i neuređenu infrastrukturu u siromašnim i nehidijenskim naseljima kao ozbiljan bezbednosni rizik koji utiče na kvalitet života građana (neispravna pijaća voda, neasfaltirani putevi, nedovoljna javna rasveta, i sl.).

Mladi su pre svega ugroženi kroz vršnjačko nasilje koje je prepoznato kao ozbiljan društveni problem.⁶ Iako ono ne predstavlja specifičnost Zemuna, MUP i LSB identifikovali su ovaj rizik i kroz zajedničke preventivne i edukativne aktivnosti rade na smanjivanju nasilja među mladima.⁷

Među pretnjama ljudskoj bezbednosti kojoj su izloženi svi građani, učesnici fokus grupa ističu siromaštvo i produbljivanje nejednakosti kao uzroke rasta netolerantnosti, agresivnosti, i fizičkog nasilja.

Zagađenost Dunava za učesnike istraživanja ozbiljan je ekološki rizik koji se odražava na opštinu Zemun. Zagađenju životne sredine doprinose i privatna i državna preduzeća koja posluju u ovoj opštini i ispuštaju otpadnu vodu u vodotokove. Ovaj problem prepoznat je i Lokalnim ekološkim planom.⁸

POSEDOVANJE I RASPROSTRANJENOST VATRENOG ORUŽJA U ZEMUNU

5 Prema popisu stanovništva iz 2011. godine od svih beogradskih opština, u Zemunu živi najviše Roma - oko 6000, odnosno 3,3% stanovništva opštine Zemun – dostupno na: <http://bit.ly/2caazLR> (pristupljeno: 15.11.2017.).

6 24. novembra 2017. godine Vlada Republike Srbije nakon brojnih slučajeva vršnjačkog nasilja koji su se pojavili u javnosti, formirala je Ministarski tim za prevenciju vršnjačkog nasilja – dostupno na: <http://bit.ly/2iZWZQv> (pristupljeno: 25.11.2017.).

7 U okviru projekta prevencije vršnjačkog nasilja, LSB Zemun organizovao je niz edukativnih radionica i predstava na temu vršnjačkog nasilja – dostupno na: <http://bit.ly/2zM0IMb> (pristupljeno 22.11.2017.).

8 Lokalni ekološki akcioni plan opštine Zemun, str. 35-38 – dostupno na: <http://bit.ly/2AFzuXB> (pristupljeno: 18.11.2017.).

9 Republički zavod za statistiku – Podaci po opštinama 2016 – dostupno na: <http://bit.ly/2Bknxmv> (pristupljeno 12.11.2017.).

	Broj stanovnika ⁹	Broj osoba koje poseduju dva ili više komada oružja	Broj osoba koje poseduju lovačko oružje	Broj osoba koje imaju dozvolu za nošenje oružja	Broj podnetih krivičnih prijavi (Čl. 348) KZ RS 2012-2017
Srbija	7.186.862	168.811	317.947	691	7.524
Zemun	172.803	3.411	3.893	41	136
Niš	257.348	4.464	8.847	6	375
Mladenovac	52.390	1.129	2.127	1	66

Tabela 1. Posedovanje vatrenog oružja u Srbiji, Zemunu, Nišu i Mladenovcu – Izvor - MUP, 2017.

Kao **glavne uzroke rasprostranjenosti oružja** učesnici istraživanja navode ratnu prošlost, prisilne migracije usled ratnih sukoba, delovanje nekadašnjih kriminalnih grupa u Zemunu i tradiciju. Ratovi devedesetih podstakli su velike migracije ljudi iz ratom zahvaćenih područja u bezbedne delove Srbije. Učesnici istraživanja smatraju da su izbeglice sa sobom donele određene količine vatrenog oružja – pre svega zbog bojazni za sopstveni i život članova

porodice. Aktuelna kriza u dijalogu između Hrvatske i Srbije koju posebno potenciraju tabloidi doprinosi osećanju neizvesnosti i straha kod onih građana koji su preživeli iskustva rata. Takva atmosfera neizvesnosti predstavlja, takođe, jedan od **glavnih motiva posedovanja vatrenog oružja**. Pored toga, učesnici navode kriminal, kolekcionarstvo, strast prema oružju, razumevanje oružja kao statusnog simbola koji potvrđuje maskulinitet i lov kao razloge za držanje vatrenog oružja. Među učesnicima istraživanja postoje oni koji smatraju da je posedovanje oružja za ličnu bezbednost nepotrebno, odnosno da ono doprinosi nebezbednosti. Učesnici navode da gomilanje oružja i naoružavanje civila samo može podstaći dodatno naoružavanje drugih, koji bi se osetili ugroženim. Postoje i oni koji smatraju da je oružje sredstvo čija svrha zavisi isključivo od vlasnika oružja. Zloupotreba oružja najčešće se manifestuje kroz kriminalne aktivnosti, vršnjačko, rodno-zasnovano nasilje i nasilje u porodici. Većina učesnika vidi oružje kao sredstvo koje pospešuje nasilje, odnosno održava strah u porodično-partnerskim odnosima. Takođe, rasprostranjena je i zloupotreba oružja prilikom proslava. Iako se posmatra kao deo folkloru i de facto deo srpske tradicije, ovakva upotreba oružja ne predstavlja specifičnost zemunske zajednice. Jedan od razloga za zadržavanje ilegalnog oružja jeste i neinformisanost i neznanje o obavezama onih koji nasleđuju oružje da ga prijave.

Kao i u Mladenovcu i Nišu¹⁰, jedna grupa sagovornika iz Zemuna vidi visoke novčane kazne kao **glavni motiv za legalizaciju ili predaju ilegalnog oružja**. Drugi ističu da bi suspendovanje krivičnih i prekršajnih normi – amnestija koja se već sprovodi – motivisala vlasnike ilegalnog oružja da ga predaju policiji ili uvedu u legalne tokove. Prema iskustvima članova LSB, nemali broj ljudi predaje oružje u korist Republike Srbije kroz ostavinske postupke – jer ne žele da plaćaju porez ili jednostavno imaju animozitet prema vatrenom oružju. Nepoverenje u policiju, bez obzira na amnestiju, svakako utiče na slab odziv pozivima za legalizaciju.

MODELI LOKALIZOVANJA KAMPANJA ZA LEGALIZACIJU I PODIZANJE SVESTI O RIZICIMA OD VATRENOG ORUŽJA

Godina	Srbija	Zemun	Niš	Mladenovac
2003.	82.769	814	Nema podataka	146
2007.	8.455	115	Nema podataka	29
2015.	7.545	120	130	18
2016.	1.410	20	18	1,28
2017.	1.104	8	11	1
Ukupno	10.059	1.272	159	195

Tabela br. 2 – Rezultati legalizacije vatrenog oružja u Srbiji, Zemunu, Nišu i Mladenovcu – Izvor - MUP, 2017.

10 Videti: Jelena Šapić i Filip Stojanović, Građani na straži: Lokalni pristup u smanjivanju rasprostranjenosti oružja, Centar za istraživanje javnih politika, Beograd, novembar 2017.

U periodu od 2003-2017. tokom pet krugova legalizacije, u Zemunu je iz ilegalnih u legalne tokove prešlo 1.272 komada vatrenog oružja. Iako je MUP tri godine unazad (2015,2016 i 2017.) pokretao akcije legalizacije, većina učesnika istraživanja istakla je da nije bila upoznata sa detaljima i svrhom ovog procesa. Oni koji su bili upoznati sa procesima legalizacije, smatraju da (proces) nisu bili dovoljno promovisani niti dobro isplanirani. Kako je fokus istraživanja usmeren na lokalizaciju kampanja i proces legalizacije, pre svega kroz informisanje zajednica, učesnici su dali nekoliko predloga za poboljšanje promotivnih kampanja i obaveštavanje građana.

Članovi Lokalnog saveta za bezbednost i Kancelarije za mlade zemunske opštine prepoznali su pitanje vatrenog oružja kao društveno značajnu temu i mogućnost za zajedničko preventivno delovanje kroz postojeće mehanizme saradnje. Iako Savet još uvek nema definisan strateški okvir, dosadašnja ad hoc saradnja sa MUP-om kroz policiju u zajednici pokazala se kao značajna u promociji policije u zajednici i edukaciji dece školskog uzrasta o različitim bezbednosnim problemima (vršnjačko nasilje, požari, saobraćaj i sl). Tako je, na primer, tokom novembra LSB sproveo projekat u saradnji sa MUP-om, Bankom Societe General i Misijom OEBS u Srbiji „Petarde nisu igračka“ o posledicama korišćenja petardi.¹¹ Upravo se ovakve aktivnosti vide kao korisne u cilju informisanja i edukacije dece i mladih o rizicima od vatrenog oružja. Pored toga, LSB je takođe u saradnji sa MUP-om i međunarodnim organizacijama tokom 2017. godine organizovao i edukaciju dece školskog uzrasta o prevenciji vršnjačkog nasilja i realizovao projekat uspostavljanja integrisanog sistema video nadzora u osnovnim školama. Ovakve zajedničke aktivnosti LSB i MUP-a prepoznate kao dobra praksa, koju bi trebalo kontinuirano sprovoditi. Uslov za to je određivanje budžetskih sredstva za kampanje, projekte, inicijative i aktivnosti ovog lokalnog tela.

Uključivanje mesnih zajednica u rad LSB na aktivnostima promovisanja kampanja za legalizaciju vatrenog oružja prepoznato je kao dobar model saradnje. Ipak, učesnici istraživanja su naglasili da bi se problemu rasprostranjenosti i zloupotrebe vatrenog oružja trebalo pristupiti obazrivo kako bi se izbeglo eventualno etiketiranje i negativno profilisanje određenih zajednica. Kao najefikasniji način informisanja građana o procesima legalizacije identifikovana je planirana i ciljana medijska kampanja kroz medije sa nacionalnom pokrivenošću ali i kroz lokalno i direktno delovanje i rad sa građanima.

Po mišljenju sagovornika iz Zemuna, preventivnom delovanju treba dati prednost nad represivnim merama. Uloga LSB i drugih udruženja vidi se u procesima edukacije učenika osnovnih i srednjih škola, jačanju saradnje sa MUP-om u cilju podizanja poverenja kroz jačanje delovanja policije u zajednici, zagovaranju savesnog korišćenja vatrenog oružja i uključivanju ove teme u agendu LSB.

¹¹ Više o projektu LSB „Petarde nisu igračka“ videti ovde: <http://bit.ly/2icAmvg> (pristupljeno 27.11.2017.).

ZAKLJUČCI I PREPORUKE

Građani Zemuna nisu dovoljno informisani i motivisani za predaju ili legalizaciju oružja.¹² Imajući u vidu zainteresovanost različitih aktera (građana, OCD i institucija) da zajednički rade na informisanju građana o opasnostima od vatrenog oružja kao i o raspisanim kampanjama za predaju i legalizaciju ilegalnog oružja, predlažemo da se problem rasprostranjenosti oružja u ilegalnom posedu i sprečavanje zloupotreba legalnog oružja uvrsti u aktivnosti LSB, odnosno budućeg lokalnog bezbednosnog strateškog okvira opštine Zemun.

Rad na promovisanju i unapređenju bezbednosti Zemuna, posebno usmerene na rizike od vatrenog oružja moguće je kreirati i realizovati postojećim lokalnim mehanizmima i resursima. Iskustva i saradnja LSB sa MUP-om kroz dosadašnje akcije i projekte treba da posluže kao osnova za nadgradnju daljih aktivnosti koji bi se ticali podizanja svesti o opasnostima od vatrenog oružja i informisanja građana o načinima legalizacije oružja.

Medijsku kampanju bi tako trebalo upotpuniti promovisanjem legalizacije oružja kroz druge kanale informisanja za one građane koji se ne informišu putem tradicionalnih medija. Na primer, slanje letaka uz račune za električnu energiju ili Infostan bi omogućilo da svi članovi zajednice budu informisani o temama kampanje.

S obzirom da su dosadašnje aktivnosti MUP-a na promovisanju legalizacije oružja bile nedovoljno vidljive na terenu, lokalizacija takvih kampanja, uz učešće širokog kruga aktera, dodatno bi doprinela boljoj informisanosti građana. To podrazumeva uključivanje različitih aktera – mesnih zajednica, skupština stanara, civilnog sektora – u procese informisanja. Kako bi ovi procesi dobili legitimitet, trebalo bi uključiti i druge relevantne državne institucije koje deluju u zajednici, poput Domova zdravlja i Centara za socijalni rad.

Kako bi u budućnosti broj zloupotreba legalnog oružja sveo na što moguću manju meru potrebno je kontinuirano raditi na edukaciji svih građana. Delovanje LSB u saradnji sa MUP predstavlja primer dobre prakse kojim je moguće preventivno delovati na širok krug građana, od dece predškolskog uzrasta do mladih i starijih građana u cilju kontinuiranog promovisanja značaja smanjivanja rasprostranjenosti oružja i opasnosti od zloupotrebe vatrenog oružja.

12 Nalazi iz Mladenovca i Nišu u okviru istog istraživanja pokazuju da građani nisu dovoljno informisani o kampanjama za predaju i legalizaciju vatrenog oružja. Videti: Jelena Šapić i Filip Stojanović, Mladenovac na straži: Mesne zajednice nosioci lokalizacije bezbednosne politike i kampanja za legalizaciju i predaju oružja, Centar za istraživanje javnih politika, Beograd, novembar 2017; Jelena Šapić i Filip Stojanović, Ima li meraka ako građani nisu bezbedni: Uključivanje problema rasprostranjenosti vatrenog oružja u strateški bezbednosni okvir grada Niša, Centar za istraživanje javnih politika, Beograd, novembar 2017.

Centar za istraživanje javnih politika (CENTAR) je nevladina organizacija istraživačkog usmerenja (think tank), osnovana 2010. godine, koja se bavi ispitivanjem raznih aspekata bezbednosnog i socio ekonomskog statusa građana sa ciljem da utiče na poboljšanje primene javnih politika ili njihovu promenu.

Glavni cilj CENTRA je da svojim istraživanjima osvetli stvarne potrebe građana, i na taj način pomogne relevantnim donosiocima odluka da politike formulišu sa stanovišta „perspektive krajnjeg korisnika“, odnosno građana.

CENTAR neguje multi-disciplinarni pristup i u prvi plan stavlja terenska istraživanja jer smatra da je za dubinsko sagledavanje problema i formulisanje održivih javnih politika važno sagledati problematiku i sa centralnog i sa lokalnog nivoa.

CENTAR je do sredine 2017. godine sproveo više od 20 projekata, uključujući i one na regionalnom nivou. Njegovi projekti podržani su od strane međunarodnih organizacija i agencija (OEBS, UNDP, UNICEF, UNOPS, DCAF), vladinih organizacija i kancelarija, ministarstava, privatnih donatora – SDC i OSI, i inostranih akademskih institucija, kao i kroz programe poput Matre ambasade kraljevine Holandije u Srbiji. CENTAR je dobitnik granta za organizacioni razvoj Think Tank Fund Fondacije instituta za otvoreno društvo.

Filip Stojanović i Jelena Šapić, *Saradnja Lokalnog saveta za bezbednost i policije u zajednici kao dobar model za lokalizaciju akcija za legalizaciju oružja u Zemunu*, Centar za istraživanje javnih politika, Beograd, novembar 2017.

O AUTORIMA

Filip Stojanović je istraživač CENTRA od oktobra 2016. godine. Master i osnovne studije završio je na Fakultetu bezbednosti Univerziteta u Beogradu. Od januara do oktobra 2015. godine angažovan je kao student demonstrator na Fakultetu bezbednosti na predmetima Sistemi bezbednosti, Obaveštajne i bezbednosne službe i Uvod u studije bezbednosti, dok je od marta do septembra 2015. godine bio stažista u Programu Ujedinjenih nacija za razvoj – UNDP na projektu „Unapređena otpornost za odgovor na vanredne situacije“. Završio je Zimsku školu međunarodnih odnosa „Aktuelni politički i bezbednosni izazovi u međunarodnim odnosima“ koju je organizovao Institut za međunarodnu politiku i privredu u Beograd, kao najbolji polaznik. U toku dosadašnjeg istraživačkog rada, Filip je objavio nekoliko naučnih radova u časopisima iz kategorije M53, kao i nekoliko predloga praktičnih politika.

Jelena Šapić je istraživačica u Centru za istraživanje javnih politika od novembra 2015. godine. Master studije na odseku za međunarodne odnose i evropske studije završila je 2014. godine kao stipendista Centralno-evropskog univerziteta. Prethodno je diplomirala na Fakultetu političkih nauka, smer međunarodni odnosi. Bila je stipendistkinja Fonda za mlade talente Ministarstva omladine i sporta Republike Srbije, kao i Fondacije Dragoslav Srejović za mlade talente. Pohađala je Studije budućnosti Beogradske otvorene škole. Takođe, učestvovala je u TRAIN programu za Zapadni Balkan Nemačkog saveta za međunarodne odnose (DGAP).

Autori: Filip Stojanović i Jelena Šapić

Dizajn: Žolt Kovač

Prelom: Jelena Šapić

Izdavač: Centar za istraživanje javnih politika, Beograd

Za izdavača: Branka Anđelković, urednica

Copyrights: Centar za istraživanje javnih politika

www.publicpolicy.rs

office@publicpolicy.rs

Pripremu ovog brifa podržalo je Odeljenje za demokratizaciju pri Misiji OEBS-a u Srbiji.